

20468 - ALLAH TEÂLÂ'NIN KULLARINA OLAN RAHMETİ

Soru

Allah Teâlâ gerçekten çok merhametlidir. Ben, Allah Teâlâ'nın bizi, yetmiş annenin çocuğunu sevmesinden daha fazla sevdiğini duydum.Bu duyduğum şey doğru mu? Bu konuda açıklama yapmanızı ricâ ediyorum.

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Allah Subhânehu ve Teâlâ, Rahmân ve Rahîm'dir.O, merhamet edicilerin en merhametlisidir.O'nun rahmeti, her şeyi kuşatmıştır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur: ...

[ورحمتي وسعت كل شيء] سورة الأعراف من الآية: ١٥٦

"Rahmetim ise her şeyi (bütün mahlukatı) kuşatmıştır (kaplamıştır)." (A'râf Sûresi: 156)

Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ: أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ، فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا يَتَرَاحَمُونَ، وَبِهَا تَعُطِفُ
[الْوَحْشُ عَلَى وَلَدِهَا، وَأَخَرَهُ اللَّهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً، يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] رواه مسلم

"Hiç şüphesiz Allah Teâlâ'nın yüz rahmeti vardır.Bunlardan sadece bir rahmeti cinler, insanlar, hayvanlar ve zehirli hayvanlar arasına (yeryüzüne) indirmiştir.İşte bütün mahlukat bu bir rahmet vesilesiyle birbirlerine şefkât gösterirler.Bu rahmet vesilesiylebirbirlerine merhamet ederler. Bu rahmet vesilesiyle yabanî hayvanlar yavrularına şefkât gösterirler.Allah Teâlâ doksan dokuz rahmeti ise, onunla mü'min kullarına merhamet etmek için kıyâmet gününe saklamıştır." (Müslim,

hadis no:6908)

Ömer b. Hattab'tan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبْيٍ، فَإِذَا امْرَأَةً مِنَ السَّبْيِ تَبْتَغِي، إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبْيِ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا وَأَرْضَعَتْهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَتَرَوْنَ هَذِهِ الْمَرْأَةَ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ؟ قُلْنَا: لَا وَاللَّهِ، وَهِيَ [تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلَدِهَا] متفق عليه

"Rasûlullah -sallallhu aleyhi ve sellem-'e esirler getirildi. Aralarında çocuğunu arayan bir dekadın vardı.Esirler arasında bulduğu bir çocuğu bulunca onu hemen kapıp bağrına bastı ve onu doyasıya emzirmeye başladı.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize şöyle buyurdu:

- Ne dersiniz, bu kadın, bu çocuğunu ateşe atar mı?

- Biz: Hayır, Allah'a yemîn olsun ki, bu kadın ateşe çocuğunu atmamaya gücü yetiyor bir halde iken, onu ateşe atmaz! dedik.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallhu aleyhi ve sellem-şöyle buyurdu:

- Allah'a yemin olsun ki, Allah Teâlâ'nın mü'min kullarına olan merhameti, bu kadının çocuğuna olan merhametinden daha büyüktür." (Buhârî; hadis no: 5653. Müslim; hadis no: 6912)

Allah Teâlâ'nın kullarına olan rahmetinden birisi de elçiler (rasûller/peygamberler) göndermesi, kitaplar indirmesi ve sıkıntı, zorluk ve darlıktan uzak,dosdoğru bir yol üzere olan bir hayata sahip olmaları için onlara şeriatler göndermesidir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[وما أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ] سورة الأنبياء الآية: ١٠٧

"(Ey Peygamber!) Biz seni, ancak âlemlere (bütün insanlara) bir rahmet vesilesi olman için gönderdik." (Enbiyâ Sûresi: 107)

Allah Teâlâ'nın rahmeti, kıyâmet günü mü'min kullarını cennete girdiren rahmetidir. Hiç kimse ameli sayesinde asla cennete giremeyecektir.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ. قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا، وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَنْغَمَّذَنِ اللَّهُ بِفَضْلِ وَرَحْمَةٍ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا، [وَلَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ، إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَزِدَّادَ خَيْرًا، وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْتَبَ] روا البخاري ومسلم

"Hiç kimseyi (sâlih) ameli cennete girdiremez!

(Sahâbe):

- Seni de mi girdiremez ey Allah'ın elçisi? diye sordular.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Hayır, beni bile...Ancak Allah Teâlâ'nın kendi katından bir ihsanı ve rahmetiyle beni bürümesi bundan müstesnâdır. Elinizden geldiği kadarıyla doğru ve istikamet üzere amel etmeye çalışın. Sizden biriniz ölümü temenni etmesin. Zira kişi iyi biri ise, yaşadıkça iyiliğinin artması; günahkâr biri ise, tevbe edip günahlarından arınması umulur." (Buhârî; hadis no: 5349. Müslim; hadis no: 7042)

Mü'minin, Allah Teâlâ'nın rahmetini ümit etmek ve O'nun azabından korkmak (ümit ve recâ) arasında olması gerekir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[عبادي أني أنا الغفور الرحيم ، وأن عذابي هو العذاب الأليم] سورة الحجر الآيتان: ٤٩ – ٥٠

"(Ey Peygamber! Tevbe eden mü'min) kullarıma benim (günahları) çok bağışlayan ve (mü'min kullarıma) çok merhametli olduğumu, bununla birlikte (tevbe etmeyenlere de) azabımın acıklı olduğunu haber ver!" (Hicr Sûresi: 49-50)

Sorunuzda "Ben, Allah Teâlâ'nın bizi, yetmiş annenin çocuğunu sevmesinden daha fazla sevdiğini

duydum" demenize gelince,bunu en iyi bilen Allah Teâlâ'dır.Allah Teâlâ'nın rahmetinin her şeyi kuşattığını bilmemiz bize yeterlidir.

Allahım! Bize, rahmetinle merhamet eyle ey merhamet edenlerin en merhametlisi!